

Wrocław, dnia 4 maja 2007 r.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK.II.0911-14/304 /07

HO-1-78
K2.1 + 0005
H

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Lubawce Nr III/55/07 z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie upoważnienia przewodniczącego rady do wykonywania w imieniu rady obowiązków określonych w ustawie lustracyjnej, z powodu istotnego naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 29 marca 2007 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 4 pkt 17, 32, 40 i 43 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 z późn. zm.), Rada Miejska w Lubawce podjęła uchwałę Nr III/55/07 w sprawie upoważnienia przewodniczącego rady do wykonywania w imieniu rady obowiązków określonych w ustawie lustracyjnej.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru dnia 6 kwietnia 2007 r.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), zwanej dalej Konstytucją, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że każde działanie podjęte przez organy władzy publicznej, w tym również organy jednostek samorządu terytorialnego, musi znajdować uzasadnienie w przepisach prawa. W przypadku organów jednostek samorządu terytorialnego regulacja art. 7 Konstytucji odnosi się przede wszystkim do stanowienia prawa przez te podmioty. Właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego upoważnione są do stanowienia prawa obowiązującego na terenie ich działania. Upoważnienie to obejmuje dookreślanie przepisów ustawowych celem dostosowania ich zapisów do potrzeb danej jednostki. Należy jednakże podkreślić, że regulacje stanowione przez właściwe rady muszą ściśle realizować delegację ustawową. Racjonalność działania ustawodawcy i upoważnienie przez niego w akcie normatywnym wyższego określonych podmiotów do podjęcia działań wskazanych w tym akcie powoduje, że podmiot zobowiązany po realizacji ustawowo określonego obowiązku nie może upoważnić innego podmiotu do wykonania tego obowiązku w jego zastępstwie. Odstąpienie od zasady ścisłej realizacji normy kompetencyjnej narusza

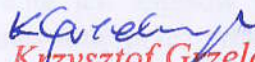
związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co stanowi istotne naruszenia prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)*”.

Zgodnie z art. 56 w związku z art. 4 pkt 32 i art. 8 pkt 31 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, ustawodawca upoważnił radę gminy do powiadomienia sekretarza i skarbnika gminy o obowiązku przedłożenia Radzie oświadczenia lustracyjnego określonego w art. 7 ust. 1 ustawy. Tymczasem Rada Miejska w Lubawce, będąc zobowiązana przez ustawodawcę do realizacji określonej czynności, w tym przypadku do powiadomienia sekretarza i skarbnika gminy o obowiązku przedłożenia oświadczenia lustracyjnego, na mocy przedmiotowej uchwały upoważniła przewodniczącego rady do wykonania w jej imieniu tego obowiązku. Podjęcie przez Radę Miejską w Lubawce uchwały, na podstawie której przekazuje realizację ustawowego obowiązku na inny podmiot nie znajduje uzasadnienia w ustawie kompetencyjnej. Należy podkreślić, że Rada w przedmiotowej uchwale mogła upoważnić przewodniczącego rady do wykonania tej uchwały. Rada nie posiadała natomiast kompetencji do zobowiązania przewodniczącego do wykonania w imieniu rady ustawowego obowiązku nałożonego na radę. Racjonalność działania ustawodawcy pozwala twierdzić, że niewprowadzenie przez niego upoważnienia do przekazania innemu podmiotowi realizacji ww. czynności świadczy o tym, że nie wyraża on na to zgody. Tym samym działanie Rady Miejskiej w Lubawce określone w przedmiotowej uchwale stanowi istotne naruszenie prawa, co też uzasadnia stwierdzenie jej nieważności.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Krzysztof Grzelczyk